

РЕШЕНИЕ

№ 7778

гр. София, 16.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 52 състав,
в публично заседание на 21.09.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Силвия Димитрова

при участието на секретаря Албена Илиева и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **1935** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203 и сл. АПК, вр. чл.1, ал.1 ЗОДОВ.

Образувано е на основание Решение №265795/17.09.2021 г., постановено по в.гр. дело №951/2021 г. на СГС, с което е обезсилено Решение от 05.02.2020 г., постановено по гр. д. № 50939/2017 г., по описа на СРС, 48 състав и делото е изпратено по компетентност на АдмС – С.-град.

Предмет на разглеждане е предявен иск от Б. В. Т. от [населено място] срещу Столична община за присъждане на обезщетение за претърпени неимуществени вреди в размер на 2000 лева в периода от 10.06.2015 г. до предявяване на иска - 26.07.2017 г. вследствие на незаконосъобразно бездействие на служители от Столична община да премахнат незаконната подпорна стена - ограда, изградена в терен публична общинска собственост - улица за обществено ползване, по отношение на която със Заповед № РД-30-6/09.01.2015 г. на Директора на Дирекция „Строителен контрол“, СО, потвърдена със съдебно решение от 10.06.2015 г. по адм. д. № 1758/2015 г. по описа на АССГ, 36 състав, е наредено да бъде премахната от извършителя на строежа. Поддържа, че при липса на доброволно изпълнение от страна на извършителя, ответната община бездействала и не изпълнявала своето задължение да премахне незаконния строеж. Бездействието се изразява в неразрушаване на незаконната ограда до кота терен и/или до състояние, негодно за ползване съгласно Наредба №13 от 23.07.2001 г. на СОС за принудително изпълнение на заповеди за премахване на незаконни строежи или части от тях от органите на ДНСК. Твърди, че поддържаното

от общината противоправно състояние ѝ създава пречки да ползва пълноценно собствения си имот, като освен пречки при използването на входа към имота на ищцата, се стеснявала поради завземане част от тясната [улица], която била наклонена и без изградени тротоари за пешеходци. За да стигне до имота си ищцата трябвало задължително да премине през тази стеснена от незаконното завземане и преграждане част, в която било отредено да се движат пешеходците, което било свързано с неудобства, притеснения, ежедневен стрес, отрицателни емоции, повишено артериално налягане, противопоказни поради влошеното ѝ здравословно състояние. Сочи, че бездействието на ответната община в задължението ѝ по закон да разруши незаконния строеж, което самата тя е констатирала, е от естество да създаде и поддържа у ищцата ежедневен психически стрес от положението, че против волята ѝ продължава да търпи чужд произвол, като създава пречки да достъпва безпрепятствено до своя недвижим имот. Претендира и законната лихва, считано от датата на предявяване на иска до окончателното изплащане на сумата, както и сторените разноски.

Ответникът, Столична община, чрез процесуалния си представител главен юрисконсулт Л. Д., в представен писмен отговор оспорва предявения иск, като изразява становище за неговата неоснователност, излагайки подробни аргументи в тази насока. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на СГП счита предявеният иск за основателен и доказан.

По делото са събрани писмени и гласни доказателства. Приобщени са доказателствата, приложени по гр. д. №50939/2017 г. на СРС, включително и назначените експертизи, вещите лица по които са изслушани в съдебно заседание.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, приема за установено от фактическа страна следното:

От приложените по делото писмени доказателства е видно, че ищцата е собственик на УПИ VIII-152, кв. 16 по приложен РП на [населено място], одобрен със Заповед №25 от 11.02.1967 г., с площ от 505 кв.м., понастоящем ПИ с идентификатор 37914.6843.2091 с адрес: [населено място], [населено място], [улица]. Собственик на съседния имот с идентификатор 37914.6843.2089 е В. Д., която оградила откъм улицата без одобрен инвестиционен проект и разрешение за строеж със стоманобетонна ограда, която навлиerala в [улица], съгласно регулационния план от 1967 г. Със Заповед №РД-30-6/09.01.2015 г. на Директор на дирекция „Строителен контрол“, СО, потвърдена със съдебно решение от 10.06.2015 г. по адм.д. №1758/2015 г. по описа на АССГ, 36 състав, на Д. е наредено да премахне незаконния строеж „масивна ограда“. Тъй като решението на АССГ е окончателно, то следва да се приеме, че именно от датата на постановяването му (10.06.2015 г.) е започнал да тече срокът за доброволно изпълнение на Д. за премахване на незаконната ограда. След изтичане на срока за доброволно изпълнение е констатирано от органите на Столична община липса на такова, обективизирано в съставени Констативни протоколи по Наредбата за принудително изпълнение на заповеди по чл.195, ал.4, ал.5 и ал.6 ЗУТ за поправка, заздравяване или премахване на строежи или части от тях и заповеди по чл.225а, ал.1 ЗУТ за премахване на незаконни строежи или части от тях от органите на СО. Видно от приложения протокол за предварително проучване на принудителното изпълнение, в същия са описани начина и обема на изпълнението и необходимите СМР, като е посочено, че е необходимо предприемане на мерки за предотвратяване свличането на земни маси върху пътя след премахване на плътната част на оградата.

Протоколите са изпратени на Дирекция „Общински строителен контрол“ на 04.04.2016 г. и оградата е включена в списъка на обектите за принудително премахване от органите на СО.

С писмо от 13.10.2017 г. от Н. – СО е изискана информация от Кмета на Район „П.“ дали строежът съществува, има ли предприети действия по премахването и има ли промяна в собствеността. В тази връзка е съставен констативен протокол от 24.10.2017 г., в който е отразено, че заповедта за премахване не е изпълнена доброволно. Оградата е разположена в улица по спрян от прилагане регулационен план на [населено място] – в общинска собственост. Посочено е, че теренът е със значителна денивелация, като масивната ограда ограничава свличане на земни маси върху пътя.

От представената от ответника преписка по изпълнение на заповедта за премахване на незаконния строеж се установява, че принудителното премахване е извършено частично в периода 20 -21.12.2018 г., като съобразно денивелацията на терена строежът е премахнат до степен, в която няма да се компроментира съществуващата сграда в имота и няма да създаде опасност за преминаващите по улицата. Отражено е, че върху останалата част от оградата, обект на заповедта, са монтирани пана от метални рамки с прогледна телена мрежа.

Вещото лице по приетата СТЕ е установило, че строежът е премахнат частично, като е отстранен само източния сектор. В заключението е посочено, че останалият непремахнат сектор в крайния североизточен ъгъл, видимо не укрепва пръстта с камъни, натрупани за изравняване на вертикалното ниво зад премахнатата ограда и реално „виси“ над платното на [улица], а и пречи за надлежно оформяне на пешеходния обход към вътрешността на дворното място в северозападния ъгъл в поземления имот на оспорващата. Според вещото лице не е проблем минаването по улицата, колкото и да е тясна, но няма място да се изпълни тротоар, какъвто е предвиден. По улицата може да премина камион, но не може да маневрира. Вещото лице е посочило също, че на мястото няма свлачище и строежът не е подпорна стена, която да задържа свлачище, а такава, която поддържа терена. С оглед големия естествен пад на терена и за по-удобното му функционално използване се правят подпорни стени, които трасират местата.

От заключението на приетата по делото съдебно-психиатрична експертиза се установява, че при ищцата е налице генерализирана тревожност. Симптомите са разнообразни и съответстват на описаните в исковата молба и установените при прегледа, като е възможно и повишаване на кръвното налягане при дадени обстоятелства и психическо натоварване. Според вещото лице разстройството е свързано с преживяване на хронични психотравми и стрес във връзка с воденето на дела и ходене по различни институции за разрешаване на дългогодишен проблем със съседите в [населено място]. В съдебно заседание вещото лице е пояснило, че ищцата не е ходила на психиатър и не е приемала медикаменти за състоянието си, тъй като има множество други заболявания, за които приема лекарства.

В заключението на вещото лице по приетата СМЕ е посочено, че ищцата е дългогодишна хипертоничка, усложнена с исхемична болест на сърцето, за което е приемала дългогодишна антихипертензивна терапия. Вследствие на установената от психиатричната СМЕ генерализирана тревожност води до повишаване на артериалното налягане, което клинично се проявява като хипертонични кризи, въпреки назначената постоянна антихипертензивна терапия. В съдебно заседание

вещото лице уточнява, че заболяванията, които има ищцата са си хронични и си съществуват независимо. От артериалната хипертония може да се получат вариации в налягането и да възникнат хипертонични кризи по различни причини, в зависимост от медикаментозното лечение.

Разпитания по делото свидетел С. Г. установява, че процесният строеж е частично премахнат през 2019 г., като той е присъствал при премахването и е видял, че същото е частично. На въпроса към изпълнителя защо е така, последният му отговорил, че това е разпореждането на Контрол по строителството при Район „П.“. Същият установява, че ищцата постоянно му се е оплаквала от строежа, постоянно е под напрежение, стресирана е и е болна. Ситуацията с непремахнатия строеж се е отразила на здравето на ищцата, което се е влошило, притестнена е, получава нервни кризи. Според него тя се притеснява от това, че оградата не е премахната и не може да си влиза в имота. Според свидетеля непремахнатата ограда пречи на достъпа на коли до имота, в който не може да се влезе с кола. Достъпа до имота е много труден, много трудно са влизали коли на ВиК.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи: Съгласно чл.7 от ЗОДОВ, искът за обезщетение се предявява пред съда по мястото на увреждането или по настоящия адрес или седалището на увредения срещу органите по чл.1, ал.1 и чл.2, ал.1 от ЗОДОВ, от чиито незаконни актове, действия или бездействия са причинени вредите. Ищцата е с адрес в [населено място], твърдяното увреждане е настъпило в [населено място], правното основание на иска е чл. 1, ал.1 от ЗОДОВ, с оглед на което исковата молба е предявена пред компетентния съд при спазване на правилата за родова и местна подсъдност. Изпълнено е условието на чл.204, ал.1 от АПК - искът е подаден от лице с надлежна процесуална легитимация и е насочен против ответник, притежаващ характеристиките по чл. 205 от АПК - юридическото лице – Столична община, от чийто незаконосъобразни бездействия се твърди, че са причинени вредите. Съгласно разпоредбата на чл.204, ал.4 от АПК незаконосъобразността на бездействията се установява от съда, пред който е предявен иска за обезщетение, поради което са налице предпоставките за завеждане на иск и същият е процесуално допустим.

Разгледан по същество, предявеният иск е НЕОСНОВАТЕЛЕН.

Разпоредбата на чл.1, ал.1 ЗОДОВ определя материалноправните предпоставки за ангажиране на отговорността на държавата. Съгласно тази разпоредба държавата и общините дължат обезщетение за вредите, причинени на гражданите и юридическите лица, произтичащи от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при и по повод изпълнение на административна дейност. Съгласно чл.4 ЗОДОВ обезщетение се дължи за всички имуществени и неимуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането, независимо дали са причинени виновно от длъжностното лице, тоест отговорността на държавата и общините е обективна и безвиновна. За да възникне основание за ангажиране на тази отговорност за вреди, причинени от дейността на администрацията по чл.1, ал.1 ЗОДОВ, следва да са налице в условията на кумулативност следните предпоставки: 1. незаконосъобразен административен акт, отменен по съответния ред, или незаконосъобразно действие или бездействие на орган или длъжностно лице на държавата или общината, установено в хода на производство за обезщетение, при или по повод изпълнение на административна дейност; 2. вреда от отменен административен акт, респективно от незаконосъобразно

действие или бездействие и 3. причинна връзка между постановения незаконнообразен акт и/или незаконнообразните действия или бездействия и настъпилия вредоносен резултат. При липсата на който и да е от посочените елементи от фактическия състав не може да се реализира отговорността на държавата и общините по реда на чл.1, ал.1 ЗОДОВ. В случая се твърди, че вредите са причинени от бездействия на служители от общинската администрация за премахване на незаконен строеж.

Цитираната разпоредба на чл.1, ал.1 ЗОДОВ има предвид само фактически действия и бездействия във връзка с административната дейност. За да е налице фактическо бездействие, е необходимо да има неизвършване на такива действия, които административният орган е длъжен да извърши по силата на конкретна правна норма. Бездействието е незаконнообразно, когато е извършено в противоречие с предписан от нормативен акт волеви акт, т.е. когато е налице пасивно поведение в разрез с изискуемото от правната норма активно такова. В случая ищцата претендира обезщетение за вреди от незаконнообразно бездействие на ответника да премахне незаконен строеж в съседния имот.

В производството по обезщетение за вреди по ЗОДОВ, както и в общия исков процес, ищецът носи тежестта да докаже иска си по основание и размер. Доказването на основанието на иска се свежда до установяването на фактите, от които ищецът черпи съществуването на спорното право на обезщетение. Установената в чл.154, ал. 1 ГПК тежест на доказване изисква провеждане на главно и пълно доказване от страна на ищцата на релевантните за правото на обезщетение факти, които са й указани от съда.

В случая се претендира обезщетение за неимуществени вреди, настъпили в периода от 10.06.2015 г. до предявяване на иска - 26.07.2017 г. вследствие на незаконнообразно бездействие на служители от Столична община да премахнат незаконната подпорна стена - ограда, изградена в терен публична общинска собственост - улица за обществено ползване, по отношение на която със Заповед № РД-30-6/09.01.2015 г. на Директора на Дирекция „Строителен контрол“, СО, потвърдена със съдебно решение от 10.06.2015 г. по адм. д. № 1758/2015 г. по описа на АССГ, 36 състав, е наредено да бъде премахната от извършителя на строежа. Именно това бездействие на ответника е предмет на това производство, тъй като неговото наличие или липса логично обосновава една от основните предпоставки за ангажиране на отговорността за вреди на държавата – противоправно бездействие. То следва да бъде в причинна връзка с вредните последици, които са настъпили за ищцата, изразяващи се пречки да ползва пълноценно собствения си имот, свързани с неудобства, притеснения, ежедневен стрес, отрицателни емоции, повишено артериално налягане, противоположни поради влошеното й здравословно състояние.

Съгласно чл. 225а, ал. 3 от ЗУТ ако при издадена заповед за премахване на незаконен строеж същата не се изпълни доброволно в определения в нея срок, тя се изпълнява принудително от общината по ред, определен с наредба на общинския съвет. Така в изпълнение на делегацията на чл. 225а, ал.3 ЗУТ е издадена Наредба на Столичен общински съвет за принудително изпълнение на заповеди по чл.195, ал.4, ал.5 и ал.6 ЗУТ за поправяне, заздравяване или премахване на строежи или части от тях и заповеди по чл. 225а, ал. 1 ЗУТ за премахване на незаконни строежи или части от тях от органите на Столична община, приета с Решение № 330 на СОС по Протокол № 63 от 12.06.2014 г. (Наредбата). Съгласно чл.4, ал.3 от същата в тридневен срок след изтичане на срока за доброволно изпълнение, служителите по чл.223, ал.2 от ЗУТ в

съответният район са длъжни да извършват проверка по изпълнението им и да съставят констативен протокол (Приложение № 1). Ал.5 предвижда, че при констатирано неизпълнение на съответната заповед се пристъпва към действия по принудителното ѝ изпълнение. В чл.6 е предвидено, че в седемдневен срок от съставяне на констативния протокол по чл. 4, ал. 3, кметът на съответния район изпраща до Директора на дирекция „Общински строителен контрол” към направление „Архитектура и градоустройство” при Столична община образуваната административна преписка с протокол (Приложение № 2), съдържащ предложение за начина на изпълнение на поправянето, заздравяването или премахването и необходимите строително-монтажни работи, като при необходимост от конструктивно становище или инвестиционен проект за поправяне, заздравяване или премахване, от одобряване на инвестиционен проект за укрепване на сградата, както и от друга документация, това изрично се посочва в протокол (Приложение № 2). Според следващите разпоредби на Наредбата / чл.7, чл.8 и чл.9/ в едномесечен срок от изпращането на протокола (Приложение № 2), органът, издал заповедта по чл. 1, възлага фактическото ѝ изпълнение на определени изпълнители по реда на Закона за обществените поръчки. С възлагане на фактическото изпълнение, органът, издал заповедта по чл.1, определя дата и час за принудителното ѝ изпълнение, които се съобщават на всички заинтересовани лица по реда на Административно-процесуалния кодекс. На определената дата и час служителите по чл.223, ал.2 от ЗУТ от съответният район, съвместно с изпълнителя, в присъствието на представители на дружествата - доставчици на вода и енергия и на органите на Министерството на вътрешните работи, съставят протокол за състоянието на строежа, преди започването на принудителното изпълнение на заповедта по чл. 4, ал. 1 (Приложение № 3).

В чл.12 е предвидено, че след изпълнението на заповедта за принудително поправяне, заздравяване или премахване на строежа се съставя протокол (Приложение № 4) от служителите от района, представител на изпълнителя, представители на дружествата - доставчици на вода и енергия и органите на Министерството на вътрешните работи. В случаите, в които изпълнението на заповедта се състои в премахване на строеж, кметът на района уведомява Агенцията по геодезия, картография и кадастър.

Според чл.13 почистване на терена от отпадъците, получени при поправянето, заздравяването или премахването на строежа и възстановяването на терена се извършва от изпълнителя по чл. 7 и е за сметка на собствениците на строежа.

При така очертаната правна уредба съдът намира, че за да е налице твърдяното бездействие в хода на процеса следва да е установено, че ответникът не е извършил в предвидените в Наредбата срокове дължимите действия по принудително премахване на строежа. От представените по делото доказателства се установи, че Заповед №РД-30-6/09.01.2015 г. на Директор на дирекция „Строителен контрол“- СО е влязла в сила на 10.06.2015 г. и след изтичане на срока за доброволно изпълнение е констатирано от органите на Столична община липса на такова, обективизирано в съставени Констативни протоколи по Наредбата за принудително

изпълнение на заповеди по чл.195, ал.4, ал.5 и ал.6 ЗУТ за поправка, заздравяване или премахване на строежи или части от тях и заповеди по чл.225а, ал.1 ЗУТ за премахване на незаконни строежи или части от тях от органите на СО. В приложения протокол за предварително проучване на принудителното изпълнение са описани начина и обема на изпълнението и необходимите СМР, като е посочено, че е необходимо предприемане на мерки за предотвратяване свличането на земни маси върху пътя след премахване на плътната част на оградата. Протоколите са изпратени на Дирекция „Общински строителен контрол“ на 04.04.2016 г. и оградата е включена в списъка на обектите за принудително премахване от органите на СО. Предвид така установеното съдът приема, че задълженията по чл.4 и чл.6 от Наредбата са своевременно изпълнени. От доказателствата обаче се установи, че до датата на предявяване на иска 26.07.2017 г. фактическото изпълнение на заповедта не е възложено на определен изпълнител и действия по принудителното изпълнение не са започнали. Изпълнението е приключило частично в периода 20 - 21.12.2018 г. Предвид това съдът приема, че в периода от 04.04.2016 г. до датата на предявяване на иска ответникът е бездействал да изпълни заповедта за премахване на незаконния строеж, като в този период не е извършил дължимите от Наредбата действия, които е бил длъжен да извърши по силата на конкретните правни норми от същата. Съдът приема обаче, че бездействието не е незаконосъобразно. Видно от представената преписка и снимков материал към нея теренът, върху който е изградена оградата се характеризира със значителна денивелация. Този факт се установи и от приетата по делото съдебно-техническа експертиза, според заключението по която оградата служи за подпорна стена, която да поддържа терена. Вещото лице е стигнало до заключение, че районът не е свлачищен. От разменените съобщения между Кмета на район „П..“ и Директора на Дирекция „Общински строителен контрол“ се установява именно нужда от изясняване характера на терена и безопасното премахване на незаконния строеж. Предвид това настоящия съдебен състав приема, че не е налице незаконосъобразно бездействие от страна служители на Столична община, доколкото прибързаното премахване на незаконния строеж би могло да доведе до значително по-големи вреди от претърпените, както за ищцата по делото, така и за собственика на съседния ѝ имот. Затова забавянето при принудителното премахване на незаконния строеж е обосновано. Следователно не е налице първата предпоставка за основателност на предявените иски, а именно незаконосъобразни бездействия, поради което и не може да бъде реализирана отговорността на ответника на посоченото правно основание. Това е достатъчно, за да бъде отхвърлен предявеният от него иск, тъй като в исковата молба именно това е посочено като единствено основание на иска.

За пълнота на изложението следва да се добави, че дори да бе установено, че твърдяното бездействие от страна на ответника е незаконосъобразно, искът отново би бил неоснователен. Това е така, тъй като не се установи по безспорен начин, че вредите на ищцата са настъпили именно вследствие на твърдяното бездействие. Съдът приема, че от събраните по делото писмени и гласни доказателства се установи, че ищцата е претърпяла увреждане чрез

преживяване на негативни емоции, стрес, повишаване на артериално налягане и т.н. Но съдът счита, че по делото не е установено, че именно твърдяното бездействие е предизвикало сочените вреди. Действително, от приетите по делото съдебно-психиатрична и съдебно-медицинска експертиза се установява поставена диагноза на ищцата „генерализирана тревожност“, като съгласно заключението на вещото лице по СПЕ разстройството е свързано с преживяване на хронични психотравми и стрес във връзка с воденето на дела и ходене по различни институции за разрешаване на съседски проблеми. От събраните по делото гласни доказателства се установи, че ситуацията с непремахнатия строеж се е отразила на здравето на ищцата, което се е влошило, притестнена е, получава нервни кризи, притеснява си от това, че оградата не е премахната и не може да си влиза в имота. Приетата СМЕ обаче установява, че заболяванията на ищцата са хронични и съществуват независимо от описаните в обстоятелствената част на исковата молба твърдения.

Според чл.4 от ЗОДОВ, държавата и общините дължат обезщетение за всички имуществени и неимуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането, независимо от това, дали са причинени виновно от длъжностното лице. Пряка последица означава директно въздействие върху правната сфера на увредения, т. е. увреденото лице не би претърпяло вредите, ако административният орган или длъжностните лица бяха действали съобразно закона. Под преки вреди следва да се разбират само тези, които са типична, нормално настъпваща и необходима последица от вредоносния резултат. Освен преки, вредите следва да бъдат и непосредствени, т. е. да са настъпили по време и място, следващо противоположния резултат. В случая, предвид изложеното по-горе, твърдяните вреди не са нито пряка, нито непосредствена последица от бездействието на ответника. Затова определено не са типична и нормално настъпваща непосредствена последица от бездействието на ответника да приключи производството по премахване на незаконния строеж в съседния имот. Това е още едно основание за отхвърлянето на иска като неоснователен.

Доколкото настоящото производство е исково, в тежест на ищеца е да докаже наличието на предпоставките за основателност на иска си. След като не е осъществила главно и пълно доказване на две от кумулативно изискуемите предпоставки, то последица от това е отхвърляне на предявения от него иск. Липсата на който и да е от елементите от фактическия състав е достатъчно основание искът да бъде отхвърлен.

Изложените съображения мотивират съда да отхвърли предявения против Столична община осъдителен иск.

Въпреки отхвърлянето на исковата молба, съдът не следва да присъжда в полза на ответника претендираните разноски за юрисконсултско възнаграждение. Разпоредбата на чл.10, ал.4 ЗОДОВ (в редакцията съгласно изм. и доп., публ. ДВ, бр. 94 от 29.11.2019 г.) е неприложима в настоящия случай, доколкото съгласно §6, ал.1 от ПЗР на ЗИД на ЗОДОВ, този закон се прилага за иски молби, предявени след влизането му в сила, а исковата молба е подадена преди това – на 26.07.2017 г. Приложимата правна уредба - чл.10, ал.2 и ал.3 от ЗОДОВ (в относимата редакция) не предвижда

ищецът да дължи на ответника заплащане на разноски и възнаграждение за процесуално представителство, поради което не е налице основание на Столична община да бъдат присъдени такива.

Водим от гореизложеното Административен съд София-град, II отделение, 52-и състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ иска на Б. В. Т. от [населено място] срещу Столична община за присъждане на обезщетение за претърпени неимуществени вреди в размер на 2000 лева в периода от 10.06.2015 г. до предявяване на иска - 26.07.2017 г. вследствие на незаконосъобразно бездействие на служители от Столична община да премахнат незаконната подпорна стена - ограда, изградена в терен публична общинска собственост - улица за обществено ползване, по отношение на която със Заповед № РД-30-6/09.01.2015 г. на Директора на Дирекция „Строителен контрол“, СО, потвърдена със съдебно решение от 10.06.2015 г. по адм. д. № 1758/2015 г. по описа на АССГ, 36 състав, е наредено да бъде премахната от извършителя на строежа, ведно със законната лихва върху претендираното обезщетение, считано от датата на предявяване на иска до окончателното изплащане на сумата.

Решението подлежи на обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от уведомяване на страните, на които на основание чл.138,ал.3 АПК да се изпрати препис от същото.

СЪДИЯ: